UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Administratoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

pupilli.
2 Regula fallit ſi equitas in contrarium ſuadeat.
3 Mater, lꝫ poſſit eſſe tutrix filiorū ſuorum: non tamen cogitur.
4 Diſpoſitio iſta qđ locum habeat in auia, ⁊ in auo paterno, ⁊ materno.
5 Pater debitor filij poteſt eſſe tutor ipſius filij emancipati.
6 Filius debitor ſi patris. qđ poſſit eſſe curator patris furioſi.
7 Frater debitor fratris, quando poſſit eſſe tutor.
8 Actio ꝙ queratur ex ſtipulatione iudicis, vel executoris.
9 Iuri ſuo quando quis renunciare poſſit
10 Pactum factū per debitorē creditori, quod ei non liceat ꝓbare ſolutionem, niſi per publicum inſtrumentum, ꝙ non valeat.
11 Dictio, plerunque, denotat regulam.

Nuper ſcripſimus.

Matres debitrices, ⁊ creditrices ad tutelā, ⁊ curam filiorū admittuntur, nec iuramentū de ſecundis nuptijs non ſiendis exigitur dūmodo ei, ⁊ ſenatuſcōſulto velleiano, ⁊ omni auxilio renunciauerint: ⁊ oīa alia adimpleuerint: q̄ alij tutores facere tenetur hoc dicit vſqꝫ ad. §. fina.

1 ¶ †Not. tex. i verſic. ne forſan, ⁊c. q̄re debitor: vl' creditor nō po
2 teſt eſſe tutor: concord. ſ. vt hi q obligatas, ⁊c. §. primo. ¶ †Secundo nota ſecundū glo. ſuper verſi. exiſtimamus ineptū quid eſſe: nō fallere regulam, ſi equitas in contrariū ſuadeat. ¶ Tertio
3 †no. gl. in ver. ideoqꝫ licentia, ⁊c. ꝙ mater poteſt eſſe tutrix filiorū non tñ cogitur, vt hic: ⁊ infra vt liceat matri, ⁊ auie. ī pncip. no. ī
4 aut. matri ⁊ auie. C. quando mu. tu. offi. fun. po. †Querit gl. ſuper verbo: matrum, an idē. quod hic dicit in matre habeat locum in auia. Dicit glo. ꝙ ſic. Idē in auo paterno: etiam materno, ⁊ not. in auth. ad hec. C. quādo mu. tu. of. fun. po. ⁊ vide qđ no. de auia
5 ſupra vt hi q obligatas, ⁊c. §. j. †Querit dicta gl. quid ī patre q eſt tutor vel curator filij emancipati. Dicit gl. quod idē ⁊ no. eā.
6 ¶ †Querit gl. quid ī filio, q eſt curator patris furioſi. Et dicit
7 ꝙ pōt eſſe: vt in. l. his qui. ff. de tutoribus ⁊ cur. da. ab his. †Itē quid in fratre qui pōt eſſe tutor vel curator fratris: an iſti poſſit eſſe: De iſtis queſtionibus dic vt not. Gul. de Cu. ff. đ pac. l. cū in eo. Querit gl. in. §. qr vero ſuper ver. ſenatus. quid ꝓdeſt credi
8 toribus iſta renūciatio. Dic vt in gl. † Et ſic not. ex hac gl. ꝙ ex ſtipulatione iudicis: vel executoris. querit actio, ⁊ idē ꝙ hic no. in auth. gñraliter. C. đ epiſ. ⁊ cleri. C. de lit cōteſt. auth. libellū. ⁊ in auth. matri ⁊ auie. C. qñ mu. tu. offi. fun. po. Inſti de hr̄. que
9 ab iteſt. §. at hi. †Querit et dicta gl. an cuilibet iuri poſſit renunciari. Diſtingue vt habes hic in gl. q̄ eſt plenior gl. quā habes in corpore iuris. Et circa hoc vide ꝙ no. in l. pactū inter. ⁊. l. iꝰ publicū. ff. de pac. ⁊ l. ⁊ qs in conſcribendo. C. de pac. ⁊ ī c. ſi dili
a genti. ex de fo. cōpe. ⁊ Spe. in tit. de renū. ⁊ conclu. §. j. verſi. cui
10 aūt iuri. †Sꝫ aduerte ad iſtā gloſſ. in verſi. ⁊ ꝑ hoc puto, ⁊c. que dicit ꝙ nō valet pactū quod facit debitor creditori: quod ei non liceat ꝓbare ſolutionē: niſi ꝑ publicū inſtrumentum. Et idem tenet Spec. in tit. de ꝓba. §. videndū. verſi. ſꝫ pone. in tit. de renū
11 §. j. ver. qđ ſi dicatur. †Ultimo not. tex. in. d. §. q vero. ī fi. ibi, ſꝫ ꝙ fit plerunqꝫ: ⁊c. Nā hic videtur textꝰ. quod dictio plerunque:
b denotat regulam. Ad idē. ff. de legi. l. neqꝫ leges. l. j.[b] §. j. ī fi. ff. đ tute. ⁊ ra. diſtra. ⁊ in. l. tutela. ff. de tutelis. Bar. de Saxofer.

ADDITIONES.

a ¶ L. ſi diligēti. Et ibidē vide plene ⁊ no. ꝑ Fel. ꝑ totū cōmentū
b ¶ L. j. vbi etiā vide Bar. ⁊ Nic. de Neap. ⁊ Bar. Cepo. ī l. j. ff. de verbo. ſigni.

Vt exac. in ſtan. do. prime, & ſecunde &c. Rubric.

1 ¶ Priuilegia dotis ꝙ non tranſeāt ad creditores mulieris neqꝫ ad extraneos.
2 Priuilegia dotalia, ꝙ non poſſunt ꝑ ceſſionem transferri
3 Uxor prefertur omnibus in rebꝰ datis ꝑ eā in dotem, ⁊ quādo hoc ſit. ⁊ nume. 6.
4 Ciuitas q̄ cōtrahit cū aliquo, an habeat tacitā hypotecā in bonis contrahentis.
5 Priuilegia perſonali quibus ex cauſis ex tempore eſtimantur.

Dudum iudicantibus.

Si res prime, ⁊ ſecūde vxoris, ī dotē date apparent, vel altera earū illi reſtitui debēt, ⁊ eiꝰ filijs, cuius res ille fuerint. Alijs aūt rebus nō apparentibꝰ tūc illa in bonis mariti potior eſt iure, q̄ prior eſt in tēpore. Itē dote promiſſa viro ab vxore, vl' ab alio ꝑ ea ablata, ⁊ cōſignata mulier donationē ꝓpter nuptias ex pacto interpoſito de lucrando, perinde lucrabitur, ac ſi ſoluiſſet. h. d.

1 ¶ †Not. ī pn. huius. §. ꝙ priuilegia dotis ſicuti non tranſeunt ad hr̄des extraneos, ita nec ad creditores mulieris. Et iſtū text. in ducit Iaco. de Bel. ꝙ nec vſum fructū nec aliud ius, vel priuilegiū ex perſona debitoris cōpetens poſſit ad creditorem trāſire ſicut nec priuilegia dotis., nec poſſit creditor hec iura inſolutū
2 accipere vt hic. †Et ſic videt hic tex. ī eo ꝙ dr̄, debitoribꝰ priuilegia dotalia nō dantur, qr priuilegia dotalia nō poſſunt ꝑ ceſſionem transferri. de q. q. not. ꝑ Dy. ī. l. ſi minoris. ff. đ admi. tut. ſꝫ l. vna. C. de priua. do. ⁊ ibi ꝑ doc. ī. l. aſſiduis. ī fi. C q pot. in ping.
3 ha. †. Scđo not. qđ hic dicitur, apparēt res in dotē date. quod in illis illa prefertur, q̄ alias res ī dotē dedit. Ad idē facit ꝙ habes ff. de trib. l. ꝓcuratoris. §. ſꝫ ſi duas. ff de peculio. l. ex facto. §. plane. vltimo no tex. ibi. nō em: ⁊c. facit. l. iij. ī fi. ff. đ cōd. ob. cau. l. iure ciuili. ff. đ cō. ⁊ dem. Quero đ itellectu ver. ſicut em̄ ſi duo debita. Dic vt ī gl. ſuꝑ ver. publica. Sꝫ aduerte ad ipſā, qr ī ſcđo
4 exēplo nihil repetit glo. de pigno. †Et qdā iducit, ꝙ ſi ciuitas cōhit mutādo, vel aliqd faciēdo, ꝙ habeant tacitā hypothecam in bonis cōtrahentis cū ea. Qđ expreſſe tenet gloſ. in. l. ſi pignus. ff. q poti. in pig. ha. de q̊ dicā in. l. ij. C. de iure reipu. lib. xj. Uide gloſ. ſuꝑ. d. ver. publica. ⁊ adde in fi. ꝙ not. in. l. diuerſis. ⁊ in. l. eos, C. q pot. ī pig. ha. ⁊ ꝙ no. Dy. in. c. q prior. de reg. iur. li. vj.
5 Uide †gl. ſuꝑ ver. priuilegiū in fi. Itē not. gl. in d. l. priuilegia. hic alleg. ⁊ tangitur i. l. fi. §. excep. C. q pot. in pig. hab. Habes ergo vnū caſum. in q̊ priuilegia perſonalia eſtimantur ex tēpore. Aliū caſum habes, videlicet qñ factum eſt in obligatione ⁊ in pluribus locationibꝰ operarū, ⁊ eodē. videlicet tempore factis,
6 vt not. gl. in l. in operis. ff. loc. Quero an id ꝙ dicitur †qđ ſi apparent res, q̄ fuerunt date ī dotē in illis prefertur illa vxor, que ea bona dedit, habeat locū ſiue bona fuerunt data eſtimata, ſiue nō. Iſtā. q. tangit gl. C. q potio. ī pig. ha. auth. ſi quid. ⁊ ibi latiꝰ per docto.

1 ¶ Oblatio. ſola quādo ſufficiat ⁊ requirat oblatio, ⁊ cōſignatio
2 Dos ſi cōſtat in rebꝰ mobilibus. q̄ cōſignari nō poſſunt, quid agendum. remiſſiue.
2 Illi, cui promiſſum fuit rē vendere, primo dꝫ pretiū reſtituere.
4 Debitor pōt offerre pecuniā creditori, etiam mulieri, vt penā euitet.

Illud quoque.

1 †Dicitur hic ꝙ ſi dos fuit oblata depoſita, ⁊ cōſignata, ⁊c. cōtra immo ſola oblatio ī iudicio videt ſufficere, vt. l. ſi rē. §. vlt. de pi. act. ⁊. l. aliena. §. pe. e. tit. ⁊. l. itē liberat. §. j. qb. mod. pi. vel hyp. ſol. Et de hoc qd operetur ſola oblatio, vel obligatio, depoſitio ⁊ cōſignatio, tangit gl. hic. ⁊. C. đ vſu. l. acceptā. Sꝫ quantū ad dictum huiꝰ legis dic ꝙ ſola oblatio nō ſufficit ⁊ glo. hic ſentit, que
2 incipit, ⁊ hoc ſcꝫ cōſignatio. ⁊c. † Quid aūt iuris ſit ſi dos conſiſtat in rebus immobilibꝰ, que nō poſſunt cōſignari. vide no. in aut. dos data. C. de do. ante nup. ⁊ vide ꝙ no. in d. l. acceptā, ⁊ in
3 l. ſi maritus. ff. ſol. mat. †Querit Iaco. de Bel. pone ꝙ vendidi tibi rē, ⁊ promiſiſti mihi reuēdere: ⁊ ego pretiū reſtituere intra certū diē, econtra, ego promiſi tibi pretiū reſtituere ⁊ tu mihi rē vendere, nunquid ego debitor debeo prius pretium deponere:
4 Et videt hic tex. ꝙ ſic. De hac queſtio. dic vt hic ꝑ eū. ¶ †Ultimo not. hic text. cū gloſ. ſuper verſi. cōteſtetur ꝙ debitor poteſt pecuniā offerre creditori maſculo, vel femine. ꝙ tene menti. De hoc videtur tex. C. đ cond. ⁊ demōſt. l. cū ſeruus, ver. nā nō vtiqꝫ Item aduerte ad gl. q̄ eſt ſuper ver. exactionē, que incipit, ſiue promiſerit, Uide circa hoc qđ no. gl. de dona. ante nu. aut. dos data ⁊c.

De adminiſtratoribus. Rub.

1 ¶ Ius electo ꝙ non queratur ex electione ſola, niſi in magnis dignitatibus.
2 Adminiſtrator an deponat officium ante ſucceſſoris ingreſſum
3 Succeſſor ī officio, lꝫ tempus prorogetur: nō tamē habet ſalariū niſi ex die aduentus.
4 Princeps an poſſit vicariū pro ſe a populo datū reuocare.

Eum quidem.

Adminiſtrator ſi prouinciam durante adminiſtrationis tempore citra principis iuſſionē dereliquid crimine leſe maieſtatis punitur, ⁊ ſi adminiſtratione finita ante quinquaginta dies receſſerit antiquis penis punitur. Item ſucceſſor preceſſori amicabilem epiſtolā de ſuo aduentu debet deſtinare, ⁊ ad prouinciam celeriter accedere, ⁊ preceſſor eo adueniente ante per duos dies adminiſtrationem deponere debet ſed recedere nō debet ante ſucceſſoris aduētum, ⁊ vſqꝫ ad eius aduentū

1 emolumenta publica ꝑcipere dꝫ. h. d. †No. tex. ī. §. illud ibi, no. ex codicillis, ⁊c. ꝙ ex ſola electiōe nō queritur ius electo. Fallit in magis dignitatibꝰ, vt ī gl. ſuꝑ dicto ver. codicillis, ſit dicā in. l.
2 vl. C. de conſul. lib. xij. †Cpp. ad ver. deponat, ⁊ videt quod ad
a miniſtrator[a] nō deponat officiū ante ī greſſū ſucceſſoris v. l. meminiſſe. ff. de offi. ꝓcon. ⁊ leg. Sol. vt hic ī gl. ſuꝑ ver. dies. ⁊ ī. l.

3 contraria.ꝛ i.l.j.C.vt ta ciui.quã crimi.§.illud.¶†Que omnia
ſunt in arg.ad.q.ſecundũ Jac.de bel.ꝙ lʒ dies aduentus ſit ꝓ-
rogata ſucceſſori,nõ debet propterea habere ſalarium in tem-
pore prorogatiõis ſʒ ex die aduentus.Ad idẽ.l.meminiſſe.ꝑ al
legata.Et hãc queſtionẽ dicit do.Jac.fuiſſe i ciuitate Peruſij.
4 ¶†Scdo iſte.§.facit ad queſtio.ſecundũ eũ quod dixi vel co-
mes vel preſes ꝓuincie vicariũ datũ pro ſe a populo non poſſit
reuocare.Facit ſupra ð defen.ci.§.ſʒ interim,ꝛ.ſolẽt.ff.de offi.ꝑ
con.ꝛ leg.Dʒ certe iſte.§.parũ facit.ſed melius facit iſte.§.ſed in
terim.

ADDITIO.

a Adminiſtrator.Adde Greg.Tho.con.ſuo.xxxv.incip.admini-
ſtrauit quidã ad prin.vol.ij.ꝛ cõſ.clxxix.incip.memini me aliãs
conſuluiſſe pro hac materia,volu.tertio.

Collatio octaua.

a ¶Codices cõmunes habent initiũ col.viij.j.neqʒ vir.quod ex
dote.ignoro an Bar.ita haberet in ſuo libro,an in curia turbat⁹
ſit ordo.Alexan.Loſeus.

De execu.& qui conue.& reconue.&c. Rubr.

1 ☞Libellus primo offertur iudici,ꝛ per iudicem reo.
2 Cautio de qua hic.ꝙ preſtari debeat cum fideiuſſore.
3 Satiſdare qui debet intelligitur cum fideiuſſore.
4 Quomodo differat ſatiſdatio,de qua hic, a ſatiſdatione de qua
in.§.ad excludendas infra de litigioſis.
5 Jus abſenti quod queratur ex ſtipulatione officialium.
6 Cautio,de qua hic,hodie de conſuetudine nõ preſtatur.

Quoniã calũnias.

Libellus reo porrigi nõ debet prius quã actor cautionẽ legitime exponat, ꝙ intra duos menſes litem conteſta-bitur,alias omne damnum reo cõuen-to reſtituet hac cautiõe.xxxvj.aureos
1 nõ tranſcẽdente.†No.ex hoc tex.cum gl.ſuꝑ verſ.duos quod libellus prius offertur iudici.ꝛ ꝑ iudicẽ reo de quo dixi.ð.de exhi.reis.§.illud.Op.dicit̃ h incurabile.ꝛc.imo.videt̃ ꝙ iſtud diſpendiũ olim eſſet curabile.Nã actor tenetur in tri-plo.Dic vt no.hic in gl.ſuꝑ verbo incurabile,ꝛ i.§.tripli.Inſti.
2 de acti.¶†Quero vtrũ iſta cautio ſit nuda, vel cũ fideiuſſore.
Dicit gl.ſuꝑ verb.cautionẽ ſcʒ nudã cõtra videtur ſentire gloſ.
Inſti.de ſatiſd.§.ſed hodie in eo ꝙ dicit ibi gloſſ.qð actor duas
preſtat ſatiſdationes,ꝛ vna ẽ de q̃ hic dicitur,ꝛ ſic ſentit quod ſit
3 cum fideiuſſ.Nã ſatiſdatio†intelligit̃ cũ fideiuſſore,vt.l.j.[a]ff.q
a ſatiſ.cog.ꝛ illð putarẽ verius de iure tamẽ quia magis eſt cautũ
reo ꝛ iſta cõſtitutio intendit ꝓuidere reo tamen q̃ cautio quam
preſtat actor ſecundũ formã.§.ad excludẽdas.j.ð liti.eſt cum fi-
4 deiuſſore,ergo ẽ iſta eadẽ ratione.†Quero que differẽtia ẽ iter
iſtã cautionẽ quã preſtat actor per iſtam conſtitutionem.ꝛ eam
quã preſtat ꝑ.d.§.ad excludẽdas.Dic vt i.d.gl.ſuper ver.duos
hic ꝛ i.d.§.ad excludendas,ꝛ in.d.aut.libellũ.C.de li.conteſt.ꝛ ð
epiſ.ꝛ cle.auth.gñraliter.Queritur etiã.d.gl.quãdo ꝓſtatur iſta
5 cautio:Dic vt in gl.† Ex qua no.ꝙ ex ſtipulatione officialiũ q̃-
ritur ius patri abſenti.Idẽ habes.d.§.ad excludẽdas.ꝛ.ð.vt ſi
6 ne ꝓhi.§.q̃ multi.ꝛ ibi dixi.†Ultimo quero,an cautio.de q̃ lo
quitur in prin.huius cõſti,ꝙ debet hodie de cõſuetudine ꝓſta-
ri,dic qð nõ,ſicut nec illa,de qua loquit̃.d.§.ad excludẽdas.Ita
no.gl.Inſtit.de ſatis.§.ſʒ hodie.iij.q.iij.§.libellũ per quas gl.
optime patet iſtas duas ſatiſdationes preſtari non debere.

ADDITIO

a ¶Ut.l.j.ꝛ ibidẽ vide.d.Ale.de Imo.i.l.more de fer.ꝛ i.l.ſtipu
lationũ in fi.ꝑn.de V.obli.ꝛ Bar.in.l.quicunqʒ.C.de fun.pa.li.
xj.Bal.i addi.ad Spec.i tit.de accu.ver.ſʒ an exigatur fideiuſ.
ꝛ in l.ſancimus,i ver.ſʒ quid ſi.verſi.cautio.C.de ver.ſign.ꝛ oi
no.do.Alex.in conſi.xxxiiij.parte.ij.

1 ☞Reconuentio qð fiat de debito nõ liquido ad liquidum,
non compenſatio.
2 Reconuentio quando fiat corã ordinario,ꝛ quãdo corã delega
to,ꝛ quando coram eodem iudice,vel.diuerſis.
3 Cauſa cõuentionis ꝛ reductionis eadẽ ſententia determinantur
ſcilicet vt vna primo alia poſtea,
4 Si actor impetrauit iudicẽ contra reũ,quem conuenit,ꝛ re⁹ re
conuenit actorẽ,ſi actor vult deſiſtere,reus cogit actorẽ ad ꝓſi-
ſtendum.
5 Reo cõuentus ab actore ad vnã rẽ,põt actorem pro pluribus
reconuenire.
6 Actor reconuentus a reo,an poſſit iudicem recuſare,
7 Reconuẽtio ꝙ non habeat locum in cauſa ſpoliationis,niſi fiat
ſuper alia ſpoliatione.
8 Reconuentio quomodo fiat diſtinguitur.

Illud. Conuentio ꝛ reconuentio,mox a ꝑncipio corã eo-dẽ iudice fieri dʒ alias cauſa cõuentiõis finita recõ
uentio poterit fieri corã quocunqʒ iudice.antiqua ceſſante calũ
1 nia.h.d.Ex iſto.§.ſumit̃ auth.ꝛ cõſequenter.C.ð ſen.¶†Ep.ꝛ
videtur qð vbi hincinde eſt debitũ.fiat cõpenſatio,non reconuẽ-
tio vt inſti.de act.§.bone fidei.Sol.dt gl.ſuper ver.habens,in-
tellige qð hoc debitũ nõ erat liquidũ.Circa quod vide quod no,
2 gl.C.de ſen.l.cũ papinianus.ꝛ ibi ꝑ doc.†Quero coram quo iu
di.dʒ fieri reconuentio.Dicit gl.ꝙ corã iudice ordinario,ꝛ co-
rã iudice delegato,de primo patet hic dũ dicit,apud quẽdã ꝛc,
Et ſic loquitur de iudice ordinario.De ſecundo patet ex ver.ſi
vero forſan.j.eo.vbi iudex põt recuſari.Et ſic patet ꝙ loqtur de
delegato.ꝛc.Idẽ no.C.de ſen.aut.ꝛ ꝯſequẽter.in ꝑma gloſſ.Ex
quibus iurib.dic quandoqʒ cõuentio ꝛ recõuentio fit ſuper eodẽ
negotio ꝛ tunc ſecundũ omne ius eſt idẽ,q̃ debent fieri coram
eodẽ iudice ne cauſe cõtinentia diuidatur,vt.l.j.ꝛ.ij.ff.ð q.re.ad
eundẽ iudi.ꝛ.C.de iudi.l.nulli.Quandoqʒ conuentio ꝛ recõuen
tio fit ſuꝑ diuerſis reb⁹,ꝛ tũc aut actor conuenit reum coram iu-
dice ipſius actoris i certa quãtitate,ꝛ tũc idẽ ſecundũ omne
ius,q̃ reconuentio dʒ fieri apud eundẽ iudicem.vt.l.ſi idem.§.
ꝙ ſi mutue.ff.de iu.om.iu.Quandoqʒ actor conuenit reum corã
iudice ipſius actoris,quẽ põt euitare ꝓpter aliquod priuilegiũ
ꝛ tunc idẽ,q̃ apud eundem iudicẽ fiet reconuentio,vt.l.ij.§.ſed
ꝛ ſi agant ꝛ.l.q nõ.ff.de iud.Quandoqʒ actor conuenit corã iu-
dice q nullo modo eſt ſuus iudex ꝛ tũc de iure veteri nõ reperit̃
permiſſa reconuentio ſʒ ꝑ ius Codicis introductũ fuit,quia re⁹
volens reconuenire actorẽ poſſit hoc facere non tñ ꝓhibeatur
ire ad aliũ iudicẽ.d.l.cũ Pa.hodie ꝑ ius authen.imponitur reo
neceſſitas,vt reconueniat apud eundẽ iudicẽ ſi ipſe reus vult a-
3 gere poſtea lite pẽdẽte vt hic.†Quero qualiter tractat̃ cauſa ꝯ-
uentionis.ꝛ reconuentionis:Reſpond.vt q prior appellat,prior
agat.Prius.n.reſpõdebit libello actoris reconuenientis.Secũ
do reſpondebit libello rei,ꝛ eadẽ ſententa poſtea terminabitur.
eadẽ intellige.i.ꝑmo vna poſtea alia Predicta probant̃ i.l.j.§.
fi.ff.q ſen.ſine ap.reſcin.ꝛ.C.de cõpen.l.iij.ꝛ not.ff.ð iud.l.q poꝛ
ꝛ.C.de ſen.aut.ꝛ cõſequenter.ex de mut.pet.c.j.ꝛ.tex.ex glo.ex
tra de ord.cog.c.cũ dilectus,ꝛ q̃ ſit pena nolẽtis reſpõdere mu-
4 tue petitioni dic,vt no.ꝑ gl.i.d.c.j.Secũdo † quero pone qð ac
tor impetrauit iudicẽ delegatũ contra reũ cepit eum conueni-
re:reus conuenit actorẽ,poſtea actor vult deſiſtere,queritur an
reus poſſit preciſe cogi:Nico.de Mat.dicit ꝙ ſic q̃ iã eſt que
ſitũ ius reo ergo ꝛc.vt.l.ſi poſt mortẽ.§.j.ff.ð bo.poſ.cõtra tab.
Ita dicunt doc.i.d.aut.ꝛ cõſequenter.in.viij.q.iſta fuit opi.Sp.
ꝑ d.l.ſi poſt mortẽ.§.fi.ꝛ ꝑ.c.j.extra de mut.pet.vt no.ipſe i tit.
5 de renun.§.j,†Quero pone qð actor agit.ad vnã rem querit̃ an
reus poſſit reconuenire de pluribus reb⁹.Reſpõ.ſic iſtud ꝓba-
tur in.c.diſpendia,de reſcr.li.vj.ꝛ i.c.j.ex de mut.pe.ꝛ no.i.c.ñ.
6 ex e.tit.†Quero,vtrũ liceat actori cũ recõuenit̃ a reo recuſare
iudicẽ,corã q recõuenit̃.Quidã dicũt qð ſic,vt hic no.gl.ſuꝑ ver.
forſã idẽ qð hic no.i aut.offerat̃.C.ð lit.cõte.ꝙ ẽ verũ,q̃ nõ põt
ipſũ accuſare ꝓpter aliqð priuilegiũ,ꝙ cõpeteret ipſi actori ꝓ-
pter ſuã perſonã ſecus ſi propter priuilegiũ cauſe quã intentat̃
7 ipſe actor.† Nã ſi ipſe actor egerit de ſpoliatione poſſeſſionis
hoc caſu habere exceptionẽ.ſi recõueniat̃:vt.l.ſi q̃s ad ſe.c.ad
l.Jul.de vi.publica.ꝛ.l.fi.C.ð cõpen.niſi reconueniret ſuꝑ alia
ſpoliatione vt ex de or.cog.c.ſuꝑ,ꝛ in.c.cũ dilectus e.tit.poſſet
etiã iudicẽ recuſare i caſib.no.ꝑ.gl.i c.cũ dilecti.extra de arbi.
ꝛ,iij.q.viij.c.j.§.cuius ius in agendo,ꝛ vide etiã ꝙ not.in.c.j.ex
8 de mut.pe.†Quero quãdo debet fieri iſta reconuentio.In hoc
ſunt opi.Quidã dicunt ab initio incõtinenti.ꝛ i ipſa reſpõſione
vel parũ ante vel.parũ poſt,vt.hic ibi mox eñ.ꝛc.ꝛ iſtã opi.te-
net gl.hic ꝛ i d.aut.ꝛ cõſequenter.Alij dicunt quod poteſt fieri
quandocunqʒ ante ſententiã.Et iſtud intelligunt.j.vſqʒ ad cau-
a ſe concluſionẽ,ꝛ iſtã opin.tenet gl.in.c.j.[a] ex de mutu.peti.in.§.
gl.Idẽ tenet Inno.c.i.quid dicemus:Reſpon.Aut reus vult ꝙ
cauſa recõuentionis ſimul tractetur.ꝛ tunc venietur cũ cauſa
principali.ꝛ talis reconuentio põt fieri vſqʒ ad lit.cõte.vel ſtati
poſt vel ſtatim parũ ante,ꝛ ita loquit̃ hic tex.ꝛ iſta ẽ prima recõ-
uentio

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN